

Но увлѣченъ въ плаване, той не забеляза, колко много се бѣше отдалечилъ на югъ отъ ония безопасни мѣста, гдето се движеше тѣхното стадо.

По едно време, когато бѣ дигналъ глава надъ вълнитѣ, той забеляза на хоризонта силуета на нѣкакво животно, което не бѣше виждалъ досега. Странно му се видѣ то, но той не се уплаши.

— Нѣма и не може да има въ океана по-голѣмо животно отъ кита — каза си той — защото китѣтъ е царь на океана.

Колко пжти бѣ чувалъ това отъ старитѣ китове! Но той бѣ забравилъ тѣхнитѣ съвети да се пази отъ човѣка, и продължи безгрижно да плува. И докато мислѣше, че непознатото животно е нейде далеко, то изведнажъ изплува надъ вълнитѣ.

— А не изглежда, че е по-дълго отъ мене, само че плува по-бързо — помисли си младиятъ китѣ. Изведнажъ върху непознатото животно нѣщо блесна, тѣй както блѣсватъ свѣткавицитѣ по небето. И въ сжщото време се чу силенъ гръмъ. Смаянъ, младиятъ китѣ не

Китоловци